

РЕШЕНИЕ

№ 20982

гр. София, 18.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в
публично заседание на 17.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **11767** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на А. А. Г. от [населено място], срещу писмо, изх. № 94-ДОИ-33/07.11.2024 г. на министъра на икономиката и индустрията.

Жалбоподателят претендира за недействителност на процесния отказ за предоставяне на достъп до информация, обективиран в горепосоченото писмо, като постановен в нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила, както и при несъответствие с целта на закона. Поддържа, че министърът на икономиката и индустрията се позовава неправилно на чл. 33 ЗДОИ, който се отнася до случаите, в които органът не е нормативно задължен да създава и съхранява исканата информация. Изяснява, че Министерството на търговията и Министерството на промишлеността, до чиито документи се иска достъп, са били предшественици на Министерството на икономиката и индустрията. Допълва, че заявените от него документи, до които се иска достъп по реда на ЗДОИ, са издадени през 1993 г., като съгласно чл. 10, ал. 4 от Закона за държавния архивен фонд (отм.), приключените в деловодството документи се съхраняват в архивите на висшите органи на власт и управление за срок от 10 години. Сочи законови разпоредби, от които следва, че независимо в кой период заявените документи са били предадени в държавния архивен фонд, съответно националния архивен фонд, в министерството на икономика и индустрията е налична информация за предадения архив на министерството на търговията и министерството на промишлеността. Моли съда да отмени отказа за предоставяне на достъп до обществена информация и да задължи ответника да предостави информацията, поискана по заявление с вх. № 94-ДОИ-33/23.10.2024 г. . Претендира за разноски.

Ответникът – министърът на икономиката и индустрията, чрез процесуалния представител юрк. И., изразява становище за недопустимост на жалбата. Посочва, че при наличието на предпоставките по чл. 33 ЗДОИ министърът на икономиката и индустрията няма задължение да се произнесе с мотивирано решение, а само да уведоми заявителя, че не разполага с търсената информация.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със Заявление от 23.10.2024 г. (вх. № 94-ДОИ-33) жалбоподателят Г. е сезирал Министерство на икономиката и индустрията с искане да му бъде предоставена следната информация (в случай, че е на разположение на министерството), изпратена по електронен път – на електронна поща, а именно:

- Копия от отговорите от страна на Министерството на търговията и Министерството на промишлеността на посочената молба от Министерството на финансите за съгласуване, и/или
- Друга кореспонденция във връзка със съгласуването, консултациите, преговорите и/или сключването на Двустранния инвестиционен договор между България и Румъния, както и всякакви проекти и подготвителни документи на Двустранния инвестиционен договор между България и Румъния преди подписването му, и/или
- Аналогична/сходна кореспонденция по съгласуване, консултации, обсъждания и/или преговори относно Двустранните инвестиционни договори в рамките на ЕС, от 1999 г. до 2007 г. в контекста на присъединяването на Румъния и България към ЕС.

По преписката са приложени писма, изх. № 94-ДОИ-33/30.10.2024 г. и изх. № 94-ДОИ-33/05.11.2024 г., сочещи, че в министерството (след направена проверка в учрежденския архив) не е открита търсената информация, че не се разполага с материалите и информацията, която се търси по Заявление с вх. № 94-ДОИ-33 от 23.10.2024 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 33 ЗДОИ, когато органът не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок той уведомява за това заявителя. В случая сезираният орган е установил, че поисканата от него информация не е налична в учрежденския архив на Министерството на икономиката и индустрията и че не разполага с данни за нейното местонахождение, за което е уведомен заявителя. Предвид последното, съдът приема, че не е налице отказ от предоставяне на достъп до обществена информация по Заявление с вх. № 94-ДОИ-33 от 23.10.2024 г., тъй като сезираният орган не разполага с поисканата със заявлението информация. Оспореният акт – писмо, изх. № 94-ДОИ-33/07.11.2024 г. на министъра на икономиката и индустрията, не може да се квалифицира като индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК, тъй като с него не се засягат правата или интересите на заявителя и не представлява отказ за предоставяне на достъп до обществена информация. Писмото има уведомителен характер и съобщава на заявителя, че в учрежденския архив на Министерството на икономиката и индустрията липсва информация по исканията в заявлението и че не са налице данни за нейното местонахождение. Цитираното писмо не представлява отказ по смисъла на Раздел III, Глава трета ЗДОИ, който да полежи на обжалване по реда на чл. 40 ЗДОИ. Съгласно цитираната разпоредба, за да се осигури достъп до обществена информация, е необходимо тя фактически да съществува, като е материализирана върху носител, и да е налична при сезирания административен орган. Достъпът до искана обществена информация не може да бъде предоставен, ако задълженият субект обективно не разполага с нея. Следва да се отбележи също, че търсената информация частично се отнася до документи, които са създадени преди 32 години - те имат по-скоро историческа стойност, но от тях заявителят не би могъл да си състави мнение

за работата на сега действащата администрация, поради което и те са извън приложното поле на ЗДОИ.

От изложеното следва, че оспореният акт - писмо, изх. № 94-ДОИ-33/07.11.2024 г. на министъра на икономиката и индустрията, не представлява решение за достъп или за отказ на достъп до обществена информация. Същото не представлява и индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК. Съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 1 – 4 АПК индивидуален административен акт е изричното волеизявление или изразеното с действие или бездействие волеизявление на административен орган или на друг овластен със закон за това орган или организация, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, с което се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани или организации, както и отказът да се издаде такъв акт. Индивидуален административен акт е и волеизявлението, с което се декларират или констатира вече възникнали права или задължения, когато волеизявлението е от значение за признаване, упражняване или погасяване на права или задължения. Индивидуален административен акт е и волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права или задължения, както и отказът да се издаде такъв документ. Индивидуален административен акт е и отказът на административен орган да извърши или да се въздържа от определено действие. Отличителен белег на индивидуалния административен акт са неговите последици, изразяващи се в засягане на права, свободи или законни интереси на граждани или организации. С оспореното писмо не се засягат права или интереси на заявителя за достъп обществена информация. Писмото е с уведомителен характер и само уведомява, че органът не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение. Уведомлението по чл. 33 ЗДОИ не подлежи на обжалване.

Предвид изложеното, в конкретния случай съдът е сезиран с жалба срещу акт, който не подлежи на оспорване, поради което, на основание чл. 159, т. 1 АПК жалбата следва да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото да бъде прекратено.

По изложените съображения, Административен съд София – град, Второ отделение, 38-ми състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ, на основание чл. 253 ГПК, вр. чл. 144 АПК, протоколно определение от 17.03.2025 г., с което е даден ход на делото по същество.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на А. А. Г. от [населено място] срещу писмо, изх. № 94-ДОИ-33/07.11.2024 г. на министъра на икономиката и индустрията.

ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВО по административно дело № 11767/2024 г. по описа на Административен съд София – град.

СЪДИЯ: